

आलूं जुओ आलउं

आले, आळे अखाका. दशस्कं(१).

दशस्कं(२). प्रेमाका. एळे, फोगट,
निरर्थक; चित्तसं. तोफाने

आले अखाका. आलय, रहेठाण

आळे चडवुं दशस्कं(१). तोफाने चडवुं

आलोअण, आलोयण आरारा. ऐतिका.

स्थूलिफा. गुरु पासे पोताना दोषो बतावी
प्रायश्चित्त लेवुं ते (सं.आलोचना)

आलोड आरारा. प्राचीसं. षष्टिप्र. षडाबा.

आलोचे, प्रायश्चित्त करे

आलोच स्थूलिफा. मनन, चिंतन [सं.]

आलोचइ आरारा. उक्तिर. *षडाबा. विचारे

आलोडइ कादं(ध्रु). कादं(शा). हलावे,

इखोळी नाखे (सं.आलोडयति)

आलोयण जुओ आलोअण

आलोवुं जिनरा. आलोचना करुं, [प्रायश्चित्त
करुं]

आल्य, आल्य नरप(द). आळ, [आक्षेप];

जुओ आल

आल्यधनं, आल्यधन कादं(शा). मदमो.

आलिंगन; जुओ आलंधन

आवइ कादं(ध्रु). गुर्जरा. षडाबा. आवडे,

जाणे (*सं.आवर्तते) [सं.आपयति]

आवटे *अखाछ. कामा(शा). *दशस्कं(१).

*दशस्कं(२). नलरा. *प्रबोप्र. प्रेमाका.

शृंगामं. मूंझाय, दुःखी थाय; अंगवि.

*ऊकळे, ऊछळे [सं.आवर्तयति]; जुओ

अवटाय

आवटे (जई आवटे) *अखाछ. [जई पहाँचे]

आवटे (वढी आवटे) *अखाछ. [वढी पडे,
वढी मरे]

आवट्टिय *प्राचीसं. [आथडी रहेला, खदबदी
रहेला]

आवडली *नेमिछं. [आवडीक]

आवण आरारा. आववुं ते

आवणहार उक्तिर. षडाबा. आवनार

आवतिया ऐतिरा. आवे छे

आवरजइ, आवर्जइ विकरा. प्रसन्न करे.
(सं.आवर्जयति)

आवरत ऐतिरा. लहेर, तरंग [सं.आवर्त्त]

आवरिया, आवरीआ वसंफा. वसंफा(ल).

वसंवि. वसंवि(ब्रा). आवर्या, ढांक्या,

गोपन कर्युं (सं.आवृत)

आवरो नरका. आवक लखवानो हिसाबनो
चोपडो

आवर्जइ जुओ आवरजई

आवर्जन विकरा. प्रसन्न करवुं ते

आवर्जितु षडाबा. प्रसन्न, राजी (सं.
आवर्जित)

आवर्जिया उपवा. प्रसन्न (सं.आवर्जित)

आवर्त्त *ऐतिका. [वंदन करतां पूर्वे जोडेला
हाथने गोळाकारे फेरववा ते, एक
प्रकारनी उत्कृष्ट वंदनक्रिया] [जै.]

आवला चतुचा. *विमप्र. उतावळा (सं.
आकुल)

आवली षडाबा. जैन परंपरा मुजबनुं एक
सूक्ष्म कालपरिमाण (सं.आवलिका)

आवस ऋषिरा. घर, [आवास] [सं.
आवसथ]